

L'HORA NOVA

INGENUAMENT

FINS ara no han mancat esforços per part del Govern per a donar solució al problema de proveïments. Però aquesta bona voluntat no ha estat suficient per a reeixir en l'empresa. No volem escatir d'on pervé la culpa, ni tampoc volem al·ludir possibles defectes d'organització ni dificultats en el transport, ja que tenim el convenciment de què en aquest problema cabdal hi ha de tot: l'acció dels agabelladors i les dificultats inherents a tota com-moció econòmica amb el consegüent trastorn en tots els ordres de la vida. És el nostre propòsit, i no altre, l'assenyalar que el poble passa privacions, i calla, ço que és una prova de confiança i fidelitat a la República; és la confirmació de la plena consciència popular que sap comprendre, abans que tot, que el mal ve de la guerra i que no tenia remei, de moment. Però, és de bon sentit no fiar massa en l'esperit de sacrifici. S'ha d'anar decididament a resoldre el greu problema de l'escassetesa de queviures i, sobretot, cal demostrar que en la distribució no hi ha privilegis de cap mena. Serà d'aquesta manera que s'obtindrà el veritable estimul pels administrats per a suportar les privacions que calguin, perquè tots tindrem el convenciment de què hi ha el millor desig de fer les coses amb justícia i amb honestat i que el nostre sacrifici és compartit pels que ens regeixen. El Govern ha dit, reiteradament, en notes oficioses, que s'ocupa del problema de proveïments, i tot i trobar molt plausible que així es comporti, hem de dir que la solució no radica solament a fixar uns preus de taxa, que moltes vegades resulten inoperants, sinó amb mesures enèrgiques i ben dirigides que constitueixin una ferma garantia d'avençar pel camí de les rectificacions saludables i necessàries per al propi prestigi de la República. —ALFIL.

L'IMPERATIU DEL MOMENT

Gairebé en tots els fronts hi ha hagut aquests darrers dies escassa activitat bèl·lica. Cal pensar, però, que enmig d'aquesta calma l'enemic es prepara per a nous intents. En tenim la convicció perquè el feixisme internacional no es mostra propici a canviar la seva norma de conducta; el veiem decidit a fer prevaler davant de certs Estats els èxits de la seva política inqualificable, que en aquests instants vol augmentar amb nous fets consumats a costa del nostre país. I això porta pressa. Més pressa que mai.

Hem d'observar que pel nostre sacrifici fracassa ací la política del fet consumat. Cada dia que passa, l'admirable resistència del nostre Exèrcit Popular deixa en pitjor situació als dirigents d'aquest escandalós xantatge internacional. Per això cal reforçar la nostra posició, cal viure preparats i atents per a les contingències que es presentin.

Es el nostre deure immediat i indeclinable aprofitar l'accidentalitat inactiva de l'acció de les armes per a augmentar, en tots els ordres, la producció, i millorar-la. És a dir, una reraguarda que no desaprofiti el temps; que les nostres màquines rendeixin el màxim; que cadascú, en el seu lloc, treballi amb entusiasme tot el que li correspongui i amb l'atenció deguda.

Prevenim-nos contra els atacs de demà. No ens confiïm amb la passivitat de l'enemic. El nostre optimisme ens diu, simplement, que hem de posar en joc tots els recursos per a fer fortificacions inexpugnables que barrin el pas a l'enemic i que ens serveixin de recurs sòlid per a llançar-nos a l'ofensiva victoriosa.

Fem-nos amb la idea que l'imperatiu d'aquests moments, ens dicta, no sols activitat en el treball, ans encara fortificar molt i també tenir preparades reserves ben instruïdes i suficients per al nostre Exèrcit.

Si produïm cada dia més i millor; si avancem en els treballs de fortificació i sabem posar en joc els immensos recursos que pot oferir el nostre país amb l'esforç de tots, l'enemic s'estavellarà contra la nostra barrera. El feixisme no podrà subjugar els pobles ibèrics.